

Κύριε Δ/ντά μου
Αγαπητοί μου και καλοί Συνάδελφοι

Ο Ηρόδοτος έλεγε ότι τα ανθρώπινα πράγματα είναι κύκλος και δεν αφήνει ο Θεός τους ίδιους ανθρώπους να ευτυχούν.

Έτσι και για μένα ένας κύκλος τελειώνει και αρχίζει ένας άλλος. Πρέπει να έρθουν κι άλλοι να “ευτυχήσουν”, όπως λέει ο Ηρόδοτος, γιατί εγώ ευτύχησα όλα αυτά τα χρόνια να υπηρετήσω σ’ αυτά τα Σχολεία της Φιλιππιάδας, μ’ αυτούς τους Συναδέλφους και μέσα σ’ αυτό το περιβάλλον.

Γί’ αυτό, θέλω όλους να σας ευχαριστήσω για την άψογη και ανθρώπινη συνεργασία που είχαμε όλα αυτά τα χρόνια.

Θέλω, πρώτα, να ξεκινήσω από το 2ο Λύκειο, το δεύτερο σπίτι μου, όπου θήτευσα σχεδόν μια 25ετία και έδωσα, νομίζω, και την ψυχή μου.

Να χαιρετήσω και να ευχαριστήσω για τη συνεργασία, το φίλο και συνοδοιπόρο μου όλα αυτά τα χρόνια στο 2ο Λύκειο, το Βασίλη το Φλώρο, πολύ καλό συνάδελφο και αργότερα Διευθυντή μου, με τον οποίο με συνδέει μια αληθινή σχέση αμοιβαίας αγάπης και εκτίμησης.

Να ευχαριστήσω, επίσης, τους αγαπημένους μου συναδέλφους που υπηρετήσαμε μαζί στο 2ο Λύκειο. Μερικοί απ’ αυτούς, βέβαια, έχουν συνταξιοδοτηθεί, ενώ άλλοι, όντες νέοι ακόμη, προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στο 1ο Λύκειο ή σε άλλα σχολεία. Μαζί, όλα αυτά τα χρόνια γεμίζαμε τα διαλείμματα και τα κενά μας με αστεία, ανέκδοτα, άδολα πειράγματα ο ένας στον άλλον, αλλά και γνωρίσαμε προβλήματα που πάντα παρουσιάζονται σε κάθε Σχολείο, πολλά από τα οποία είχαν σχέση με την καθημερινή πραγματικότητα και άλλα με τις συχνές και συνεχείς αλλαγές που κάθε τόσο από το Υπουργείο επιβάλλονταν στην Εκπαίδευση. Με την παροιμιώδη συνεργασία, όμως, που επιδεικνύαμε κάθε φορά μεταξύ μας και τη σχεδόν οικογενειακή ατμόσφαιρα που είχαμε δημιουργήσει στο Σύλλογο, επιλύαμε κάθε μικρό ή μεγάλο πρόβλημα και ξεχνούσαμε τις στενοχώριες μας.

Απ’ όλα αυτά, έμειναν μόνο οι χαρές και οι ευχάριστες στιγμές που ζήσαμε, γιατί όλες τις άλλες, με την πάροδο του χρόνου, τις ξεχάσαμε.

Στη συνέχεια, θέλω να ευχαριστήσω το νέο μου Δ/ντή τα δύο τελευταία χρόνια της καριέρας μου, τον Κώστα τον Καμπουράκη, με τον οποίο διατηρούμε και οικογενειακή σχέση από τότε που συνυπηρετούσαμε οικογενειακώς στο 2ο Λύκειο, πάλαι ποτέ. Η συνεργασία μας ήταν κάτι παραπάνω από τυπική, ήταν φιλική, ανθρώπινη και μαζί με τον αγαπητό, καλό συνάδελφο και συνυποδιευθυντή μου, το Χαρίλαο Ζυγούρη δημιουργήσαμε ένα ευχάριστο κλίμα για να δίνουμε λύσεις στα προβλήματα του σχολείου.

Τέλος, να ευχαριστήσω τους συναδέλφους του 1ου Λυκείου, πολλούς από τους οποίους γνώριζα από παλιά, άλλους γνώρισα τώρα, άτομα αξιόλογα, εργατικά, συνεργάσιμα και οφείλω να ομολογήσω πως στο συγχωνευμένο πια 1ο Λύκειο εισέπραξα άπειρη αγάπη και σεβασμό απ' όλους γενικά.

Με την ευκαιρία, θέλω όλους, πάλι, να σας ευχαριστήσω για τη θέση της Υποδιευθύντριας του Σχολείου που μου αναθέσατε, θέση σημαντική για μένα και υπεύθυνη, την οποία νομίζω, ότι την τίμησα, όσο μπορούσα, ανταποδίδοντας έτσι και την ευγνωμοσύνη μου για την εμπιστοσύνη και εκτίμηση που δείξατε στο πρόσωπό μου.

Τελειώνοντας, αν μου επιτρέπετε, ως μεγαλύτερη σε ηλικία (είμαι περήφανη που εδώ μέσα είναι συνάδελφος πρώην μαθήτριά μου) και, επειδή έχω περισσότερες εμπειρίες, θα ήθελα να αφήσω ως παρακαταθήκη, ειδικά στους νεότερους συναδέλφους μια συμβουλή για το δύσκολο, όσο και σημαντικό έργο που επιτελείτε: “Να είστε πάντοτε επαρκώς προετοιμασμένοι για το διδακτικό σας έργο και να αγαπάτε τα παιδιά. Τα παιδιά έχουν ανάγκη την αγάπη και τη στήριξη του δασκάλου και ξέρουν να την ανταποδίδουν.”

Σας εύχομαι, να ζήσετε κι εσείς μέχρι το τέλος της καριέρας σας, αυτά που εγώ έζησα με τα παιδιά όλα αυτά τα χρόνια, και ιδίως τις τελευταίες μέρες, με την αγάπη και το σεβασμό που εξέφρασαν στο πρόσωπό μου.

Σας ευχαριστώ